

**Αθανάσιος
 Σαββάκης**

πρόεδρος Συνδέσμου Βιομηχανιών
 Βορείου Ελλάδος

Συνέντευξη

Στον Γιώργο Χατζηλιδη
 ghatzil@naftemporiki.gr

«Λύσεις στα προβλήματα του μεταποιητικού κλάδου»

Τις προτάσεις του για έργα και δράσεις που θα συμβάλουν στη μετεξέλιξη της Θεσσαλονίκης σε πραγματικό οικονομικό κέντρο των Βαλκανίων και ευρύτερα της Ν.Α. Ευρώπης καταθέτει, στη συνέντευξή του στο ειδικό ένθετο της «N», ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος Αθανάσιος Σαββάκης.

Ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ καλεί την κυβέρνηση να δώσει λύσεις στα καίρια ζητήματα της έλλειψης ρευστότητας, της προσέλευσης επενδύσεων και της στήριξης της εγχώριας βιομηχανίας, καθώς και να άρει τα εμπόδια, τα οποία παραθέτει ένα προς ένα, που ταλανίζουν την καθημερινή δραστηριοποίηση των ελληνικών επιχειρήσεων και δη των μεταποιητικών.

Σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία της Παγκόσμιας Επιτηρίδας Ανταγωνιστικότητας του IMD, που δημοσιεύει κατά αποκλειστικότητα ο ΣΒΒΕ, η χώρα μας παραμένει στους ουραγούς της σχετικής κατάταξης, σημειώνοντας μάλιστα νέα υποχώρηση. Ποια μέτρα άμεσης εφαρμογής προτείνετε για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων;

Με βάση τις επιδόσεις της χώρας μας στους 342 δείκτες (ποσοτικούς και ποιοτικούς) που αξιολογούνται από το IMD, στο πλαίσιο της εξαγωγής των αποτελεσμάτων της Παγκόσμιας Επιτηρίδας Ανταγωνιστικότητας (WCY), το διεθνές φήμις ινστιτούτο IMD θεωρεί ότι οι πέντε κύριες προκλήσεις για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, κατά το 2015, είναι:

- η ενίσχυση της ρευστότητας των επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα, για την ουσιαστική ενίσχυση της διεθνούς τους ανταγωνιστικότητας,
 - η προσέλκυση και υλοποίηση ξένων και εγχώριων επενδύσεων,
 - η ανασυγκρότηση και αναδιάρθρωση του εγχώριου παραγωγικού συστήματος, με προτεραιότητες τη μεταποιητική δραστηριότητα και την ενίσχυση της καινοτομίας,
 - η απλοποίηση και ο εξορθολογισμός του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, ειδικά σε όρους αποτελεσματικότητας του φορολογικού πλαισίου, και
 - η υλοποίηση ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης, προσαρμοσμένων όμως στις ανάγκες των τοπικών επιχειρήσεων.
- Η Βόρεια Ελλάδα βιώνει επί πολλά χρόνια μια κατάσταση αποβιομηχάνισης, που κορυφώθηκε στα χρόνια του μνημονίου, πληρώνοντας βαρύ τίμημα με απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας. Μέσα στο υφιστάμενο διεθνές περιβάλλον του σκληρού ανταγωνισμού, υπάρχει ρεαλιστική ελπίδα αναστροφής της κατάστασης και, αν ναι, κάτω από ποιες προϋποθέσεις;**

Ο δευτερογενής τομέας στη Βόρεια Ελλάδα, αλλά συνολικά οι ελληνικές επιχειρήσεις εξακολουθούν να πιέζονται από την οικονομική κρίση, η οποία στη χώρα μας μεταφράζεται σε υπερφορολόγηση και παντελή έλλειψη ρευστότητας.

Παράλληλα, το εγχώριο τραπεζικό σύστημα αδυνατεί να προσφέρει ρευστότητα στις επιχειρήσεις, και όπου αυτό γίνεται τα επιτόκια δανεισμού των ελληνικών επιχειρήσεων ξεπερνούν το 8%, διαμορφώνοντας υψηλό χρηματοοικονομικό κόστος, σε αντίθεση με τις ανταγωνίστριες εταιρείες της Ευρώπης, οι οποίες δανείζονται με επιτόκια ύψους το πολύ 3%. Παράλληλα, το κόστος ενέργειας για τη βιομηχανία είναι σταθερά υψηλό σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρώπης. Τα παραπάνω συνιστούν αυξημένο λειτουργικό κόστος για την εγχώρια επιχειρηματικότητα, γεγονός που αυτόματα συνεπάγεται μειωμένη διεθνή ανταγωνιστικότητα.

Στο πλαίσιο αυτό, το συνολικότερο ζήτημα της ανάπτυξης και ειδικότερα της υποστήριξης της βιομηχανίας θ' αντιμετωπιστεί πραγματικά όταν η κυβέρνηση θα δώσει λύσεις σε σειρά προβλημάτων

της εγχώριας επιχειρηματικότητας το ταχύτερο δυνατόν, κυριότερα από τα οποία είναι:

- Το θέμα της απουσίας ρευστότητας,
 - Το θέμα της υλοποίησης επενδύσεων.
- Είναι το κορυφαίο θέμα για να παράξουμε πλούτο που θα μας βοηθήσει στην αποπληρωμή του χρέους.
- Το θέμα της βιομηχανικής πολιτικής.
- Ο ΣΒΒΕ, εισφέροντας θετικά στο δημόσιο διάλογο, πρότείνει τη δημιουργία ενός «Εθνικού Συμβουλίου Βιομηχανίας», που θα λειτουργεί σαν ανώτερο γνωμοδοτικό όργανο για την προσαρμογή των εθνικών πολιτικών στήριξης της βιομηχανίας, κατά το πρότυπο άλλων χωρών. Μάλιστα, προτείνουμε το «Συμβούλιο» να αναφέρεται απευθείας στον πρωθυπουργό και να εποπτεύεται από τον εκάστοτε υπουργό Ανάπτυξης.
- Το συνολικότερο ζήτημα της ανάπτυξης.
- Χρειαζόμαστε επειγόντως μείωση της φορολογίας και απλοποίηση της φορολογικής νομοθεσίας. Και βέβαια σταθερό και διάφανο φορολογικό σύστημα που δεν θα είναι ευθέως εξαρτώμενο από τη διάθεση ιδιαίτερης ερμηνείας των πολλών εγκυκλίων, πολυγραφήμων αποφάσεων, κ.λπ., από τον κάθε κρατικό υπάλληλο.
- Επιτέλους, το ζήτημα της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής πρέπει να περιοριστεί δραστικά. Δεν είναι δυνατόν οι υγιείς επιχειρήσεις να πληρώνουν διαρκώς το μάρμαρο, ενώ είναι οι συνεπείς του συστήματος.
- Απαιτείται άρση των ανγκινιτρών για την υλοποίηση επενδύσεων.
- Αποτελεί επείγουσα ανάγκη να εξορθολογιστούν τα τιμολόγια της ενέργειας για να μειωθεί επιτέλους το κόστος ενέργειας για τη βιομηχανία.
- Πρέπει επιτέλους να λυθεί το μείζον ζήτημα της αδειοδότησης των επιχειρήσεων και ειδικά των μεταποιητικών επιχειρήσεων.

Πώς κρίνετε την πολιτική της παρούσας κυβέρνησης σε σχέση με την ελληνική βιομηχανία;

Η εκάστοτε εφαρμοζόμενη πολιτική για τη βιομηχανία, κρίνεται από τις επενδύσεις που υλοποιούνται στον δευτερογενή τομέα. Δυστυχώς η «άπνοια» επενδύσεων των τελευταίων δύο ετών θα πρέπει να πάψει, δημιουργώντας τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Στο πλαίσιο αυτό και για να γίνει πράξη η αναγκαία τόνωση της επιχειρηματικότητας στη χώρα με κάθε είδους επενδύσεις θα πρέπει να αρθούν πολλά και ποικίλα εμπόδια στην καθημερινή δραστηριοποίηση των ελληνικών επιχειρήσεων και ειδικά των μεταποιητικών επιχειρήσεων.

Εμπόδια που αφορούν:

- την πρόσβαση στη χρηματοδότηση των υποψήφιων επενδυτών,
- την ικανότητα της οικονομίας να θέσει σε προτεραιότητα τις επενδύσεις στη βιομηχανική παραγωγή,
- την ανάπτυξη καινοτόμων προϊόντων και υπηρεσιών,
- την εναρμόνιση της χώρας μας με τα διεθνή και ευρωπαϊκά δεδομένα, στον τομέα της ενέργειας και ειδικά στο πεδίο του κόστους ενέργειας,
- την έμπρακτη υποστήριξη των εξωστρεφών επιχειρήσεων, κατά το πρότυπο άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- τη σταθερότητα του φορολογικού πλαισίου που διέπει την επιχειρηματικότητα,
- την εύρυθμη λειτουργία και εποπτεία της εγχώριας αγοράς και την τήρηση των κανόνων ανταγωνισμού.

- την επιτέλους συμφωνία για συγκεκριμένο σύστημα αδειοδότησης των επιχειρήσεων που αποτελεί μονίμως πρόβλημα τόσο για τις υφιστάμενες όσο και για τις υποψήφιες νέες επενδύσεις,
- την ταχεία απονομή της δικαιοσύνης και την κατά προτεραιότητα εξέταση θεμάτων που αφορούν την επιχειρηματικότητα,
- τη δημιουργία προϋποθέσεων δημιουργίας ποιοτικών θέσεων εργασίας, που θ' ανακόψουν το «brain drain» των τελευταίων αυτών ετών.

Ποιες αναπτυξιακές προκλήσεις καλείται να αντιμετωπίσει με επιτυχία η Βόρεια Ελλάδα και η Θεσσαλονίκη ειδικότερα για να αξιοποιήσει τα (εν πολλοίς αναξιοποίητα) πλεονεκτήματα που της προσδίδει η προνομιακή γεωγραφική της θέση;

Για τη Θεσσαλονίκη, η οποία αποτελεί το αναμφισβήτητο οικονομικό κέντρο του Βορειοελλαδικού Τόξου, δηλαδή της Ηπείρου, της Μακεδονίας και της Θράκης, θεωρώ ότι δύο είναι οι παράγοντες που μπορούν να επηρεάσουν θετικά την οικονομική της ζωή στα ερχόμενα χρόνια:

- η ενίσχυση του τοπικού παραγωγικού συστήματος και
 - η αύξηση της ελκυστικότητας της πόλης διεθνώς.
- Το τοπικό παραγωγικό σύστημα δυστυχώς βιώνει, όπως όλες άλλωστε οι μεταποιητικές επιχειρήσεις της χώρας, τα προβλήματα της βιομηχανίας στην Ελλάδα: γραφειοκρατία, διαφθορά, πολυπλοκο, γεμάτο εκπλήξεις φορολογικό περιβάλλον, πολυνομία που επιτρέπει αστάθμητους παράγοντες να μπλοκάρουν την υγιή επιχειρηματική δράση, χαμηλό επίπεδο παροχής υπηρεσιών από το Δημόσιο, ελλιπείς υποδομές, πρακτικά ανύπαρκτη διασύνδεση του ερευνητικού ιστού με τη βιομηχανία, εξωστρέφεια χωρίς ουσιαστικό προσανατολισμό, μικρή συμπάρταση στη διεθνή οικονομική δραστηριότητα των επιχειρήσεων και πολλά άλλα.

Ειδικά η Θεσσαλονίκη, μια πόλη η οποία διαθέτει πολλά, και γνωστά, πλεονεκτήματα για τη μετεξέλιξη της σε οικονομικό κέντρο των Βαλκανίων, και ακολούθως της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, δεν μπορεί να μη συντάσσεται με τις διεθνείς τάσεις και εξελίξεις στον χώρο του «επιχειρείν».

Η Θεσσαλονίκη οφείλει και πρέπει μέσα από συγκεκριμένο πλέγμα δράσεων να μετεξελιχθεί σε πραγματικό οικονομικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής, παίζοντας πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάπτυξη. Για την πραγμάτωση του στόχου αυτού, ο ΣΒΒΕ προτείνει συγκεκριμένες δράσεις που θα συμβάλουν αποφασιστικά στην επίτευξή του:

- την επιτάχυνση των διαδικασιών ιδιωτικοποίησης του λιμένα,
- την ανάπλαση του εκθεσιακού κέντρου,
- την ολοκλήρωση των έργων στο αεροδρόμιο,
- τη δημιουργία της «Ζώνης Καινοτομίας» και
- την ανάληψη συντονισμένων δράσεων που θ' αναληφθούν από τους τοπικούς φορείς και την πολιτεία για τη μετεξέλιξη της Θεσσαλονίκης σε κόμβο logistics.

Γιατί κατά τη γνώμη σας η χώρα μας έχει εγγλωβιστεί στη διαρκή δέσμευση των μνημονίων (για οκτώ χρόνια τουλάχιστον), όταν άλλες χώρες έχουν καταφέρει να εξέλθουν από τα δικά τους προγράμματα σε πολύ συντομότερα χρονικά διαστήματα; Διότι δεν έχει καταφέρει το πολιτικό σύστημα να συναινέσει στο στρατηγικό σχέδιο, στον τρόπο και στη διαδικασία μέσω της οποίας θα επιτευχθεί η πολυπόθητη επαναφορά της χώρας μας στην ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων εργασίας.

[SID:10487763]